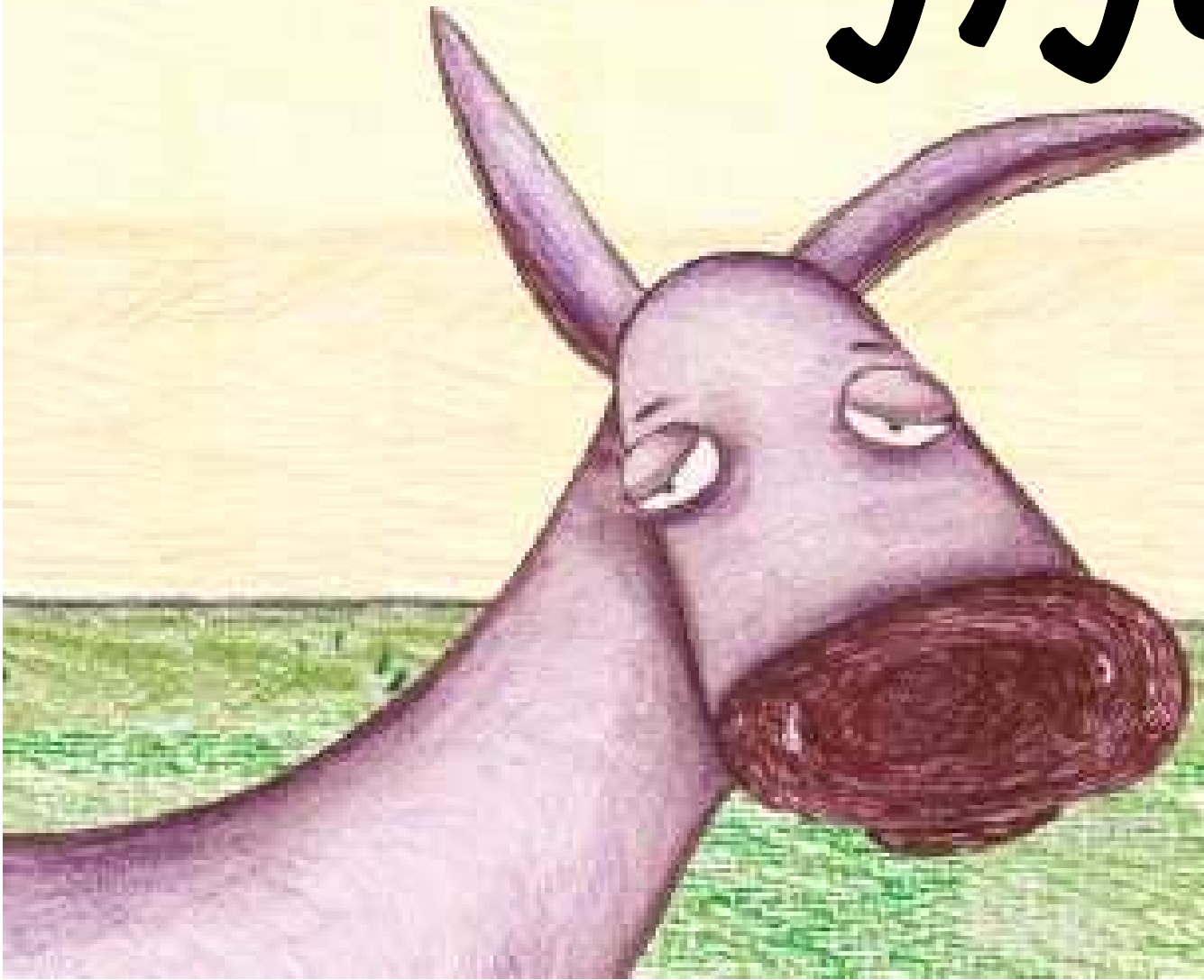
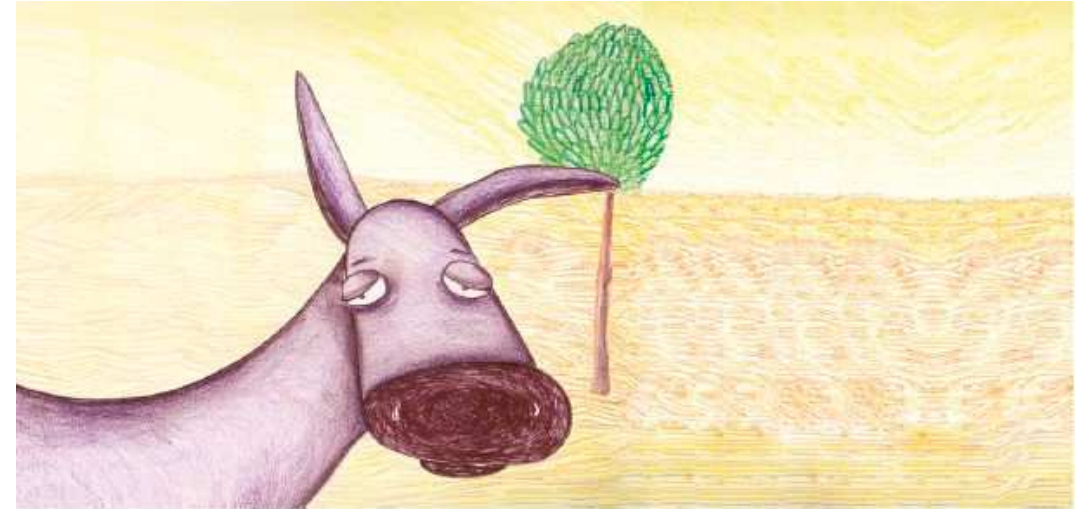

הישנוני

ק. קסטוריה
איור - ש. מוהאפטר

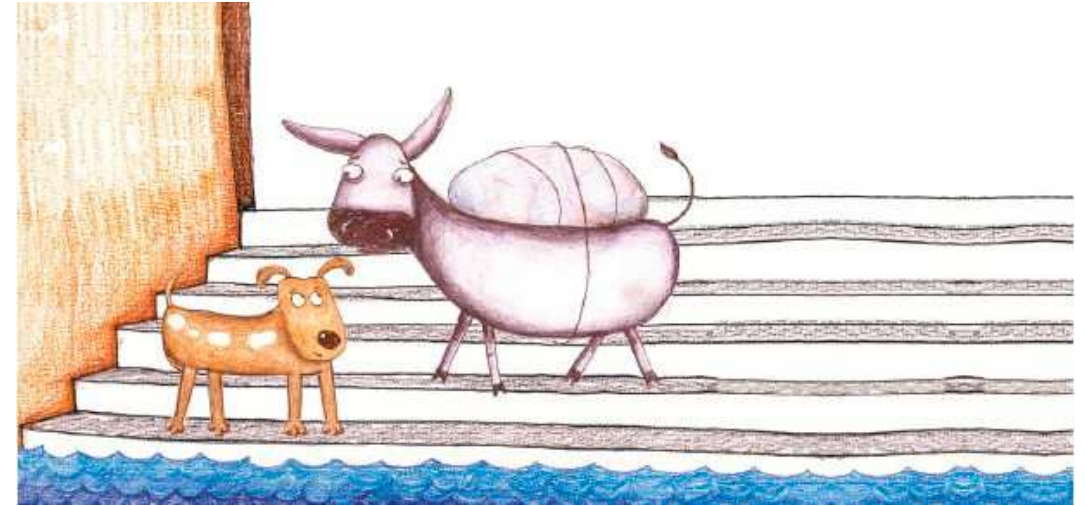

יום אחד גאורי הפרה שאלה "בחימה, מדוע
אתה כל כך עצוב?"
ובחימה אמר "אני לא יכול להתעורר מוקדם
ורמו כועס עלי כל יום. אולי תרצי להעיר אותי
מדי בוקר, בבקשה?"
"ברצון" אמרה גאורי. מוקדם בבוקר היא
געה בקול רם, אבל בחימה לא התעוררה.

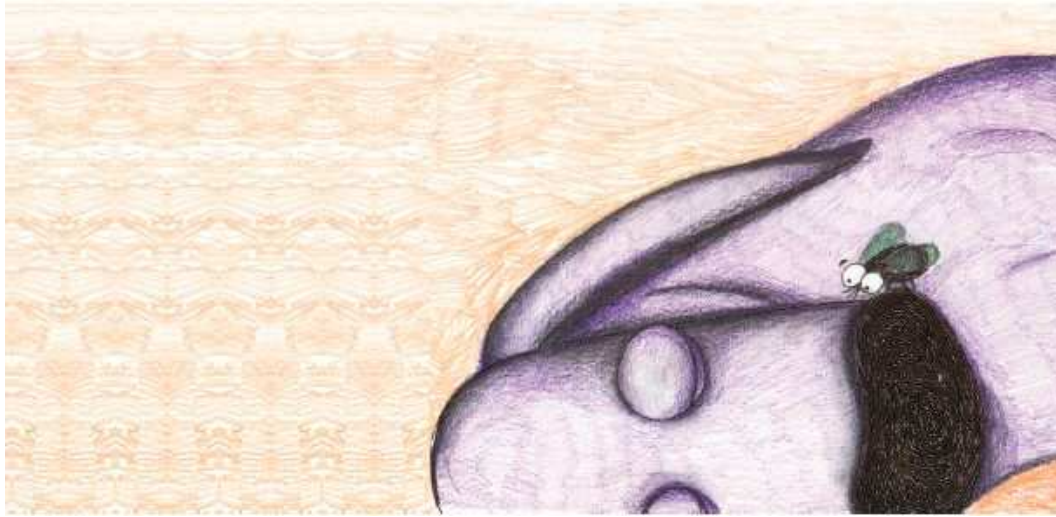
החמור בחימה אהב לישון וקשה היה לו
לקום מוקדם.
רמו, מוביל המים, נוזף בו וצועק עליו מדי
יום.

בערב בחימה פגש את התרנגול צ'ינו ואמר לו:
"כל בוקר אתה קורא ומעיר את כולם. אולי תקרא מעלי חזק במיוחד?"
צ'ינו הסכים ולמחרת בבוקר קרא ליד בחימה מספר פעמים וחזק מאוד, אבל בחימה לא התעורר.

בבוקר, כשבחימה חזר עם המים מהנהר פגש אותו מוטי הכלב.
"אינני יכול להתעורר בבוקר בזמן. אולי תסכים להעיר אותי מדי יום?" שעל בחימה את מוטי.
"כן, אעשה זאת" אמר מוטי ולמחרת נבח ונבח חזק, אבל בחימה לא התעורר. פשוט המשיך לישון.

בחימה התעצב מאוד.
אך בבוקר בא זבוב והתיישב לבחימה ממש
על האף.
"ההה... ההה... אטשי!" התעורר בחימה
בעיטוש חזק.

בערב ראה בחימה את העורב קאלו שקרקר
בעליזות.
"קאלו, אולי תהיה מוכן להעיר אותי בבוקר,
בבקשה?"
וקאלו אמר "מדוע לא? אקרקר מעל אוזניך
ותתעורר."
ובבוקר קאלו קרקר מעל בחימה הרבה זמן,
אבל בחימה לא התעורר.

**"ואו! התעוררתי! איך קרה שהתעוררתי?"
"אני הערתי אתך" אמר הזבוב.
"ותהיה מוכן להעיר אותי כך בכל בוקר מוקדם?"
"בוודאי" אמר הזבוב.
בחימה היה מאושר. עכשיו לא יהיה לו קשה לקום בזמן לעבודה!**